

Čtvrtletník

„Novinky z našeho
Domova seniorů
Nové Strašecí“

č.2/2012

Úvod

Tři měsíce uplynuly jako voda a máte v ruce druhé číslo našeho Čtvrtletníku.

Dozvíte se zde o uplynulých akcích, které se konaly v měsících duben, květen a červen a také o akcích, které nás čekají v následujících třech měsících.

V historickém okénku se tentokrát dozvíte něco o zřícenině hradu Krakovec, který je spjat s historickou osobností Mistra Jana Husa, který byl 6. července upálen. O této události více v rubrice „svátky, zvyky a významné události“

Na závěr připojíme pár vtipů pro zasmání.

Hezké léto Vám přeje tým zaměstnanců Domova seniorů a
Alzheimercentra Pohoda

Akce konané v Domově seniorů v uplynulých měsících

Oslava narozenin

Naší milé klientce Růžence jsme uspořádali oslavu 72. narozenin. Jako na každé správné oslavě, ani u nás nechyběly domácí chlebíčky, zákusky, dobré víno, pivečko.

Pan Šteruský (nový údržbář), přispěl hrou na kytaru k dobré náladě všech, kteří přišli Růžence popřát. K významnému jubileu přišla paní Růžence popřát také paní ředitelka, která předala oslavenkyni krásný dort.

Oslava narozenin proběhla 22. 3. 2012.

Oslavy narozenin a svátků se budou konat od září 2012 každý měsíc, tak jak to bývalo. (M. Jůnová).

Velikonoční výstava beránků v Novém Strašecí

Jako každý rok, tak i letos, jsme se zúčastnili soutěže „O nejkrásnějšího a nejchutnějšího beránka“. Vrchní pekařkou našeho beránka byla klientka paní Bolinová, která věnovala zdobení beránka hodně času. Toto úsilí se vyplatilo!

Konkurence byla veliká, přesto náš beránek zaujal porotu svým zjevem a získal 2. místo v kategorii „Dospělí“. Paní Bolinová při této příležitosti poskytla rozhovor Českému rozhlasu Region.

Soutěž proběhla 28. 3. 2012.

Výstava velikonočních výrobků – Středočeský kraj

Přijali jsme pozvání z Krajského úřadu, abychom se zúčastnili prodejní výstavy velikonočních výrobků.

Celý měsíc jsme s klienty vyráběli berušky, slepičky, dárkové krabičky, závěsné dekorace a pomlázky. Nakonec se naše snaha vyplatila a za prodané předměty jsme utřžili korunky, které poslouží jako prostředky pro drobné vybavení našeho domova.

Touto cestou děkujeme všem klientům, kteří se na výrobě těchto předmětů podíleli.

Výstava proběhla 4. 4. 2012.

Velikonoční oslava

Zábavy se zúčastnilo méně klientů, než je zvykem. Ne kvůli nezájmu, ale kvůli nemoci. I přes teploty a kašel se dostavilo 30 lidiček. Nechyběla tradičně vyzdobená jídelna, chlebičky, jednohubky, zákusky, víno, punč, pivo a samozřejmě náš muzikant Petr Štáfek.

Každý klient od nás dostal čokoládového zajíčka jako malou vzpomínku a každá dáma navíc symbolický výprask pomlázkou. Ošizený nebyl nikdo. Klienti, kteří se nemohli dostavit na oslavu, dostali dobroty na své pokoje. Mezi zpěvem, tancem a občerstvením jsme si stihli říct něco málo o vzniku a průběhu velikonoce a také jsme poblahopřáli klientům, kteří oslavili narozeniny a svátky v měsíci lednu, únoru, březnu a dubnu.

Oslava se protáhla do pozdních odpoledních hodin. Ve výrazu odcházejících klientů zpět na oddělení byla vidět radost, smích a spokojenost.

Oslava Velikonoc se konala 5. 4. 2012 od 13:30 hodin na jídelně.

Vstávej semínko „holala“

Jistě jste si všimli naší krásné květinové výzdoby na zahradě, o kterou se starají naše klientky paní Ramešová a paní Krejčová společnými silami.

Na kytičky v truhlících také nezapomínáme. Abychom měli dostatek sazeniček, zasadila paní Burdová semínka květin, kterými budou truhlíky i záhony osázeny. Sazeničky společně zaléváme a zaštipujeme. Do konce měsíce

května budou zdobit naši zahradu a okna.

Pálení čarodějnic

Letošní „čarodějnice“ byly ve tradičním znamení dobré nálady. Naši klient (Leoš a Pavlík) nám postavili velkou hranici a připravili posezení u ohně. Akce se zúčastnil hojný počet klientů, nechyběli ani klienti z „Domečku“.

O zábavu se postaral pan Kameš, který hrál na kytaru a pan Chaloupka se svou harmonikou. Kdo chtěl, tancoval a zpíval.

K dobré náladě přispělo i pěkné počasí a chutné občerstvení, které nám připravily naše milé paní kuchařky. Vlastnoručně opečené vuřty všem chutnaly.

K vlastnímu aktu spálení čarodějnice nakonec nedošlo. Rozhodli jsme se ji

zatím ušetřit a spálíme ji až příští rok. Letos bude ještě strašit v pergole.
Slet čarodějnic se konal 30. 4. 2012 a všem se líbil.

Besedy v domově

V rámci vzdělávacích programů našich klientů se v uplynulých měsících konalo několik besed.

Všechny besedy byly odborně a zajímavě vedeny a sklidily velký ohlas u klientů.

Byly to například:

Keltové na novostrašecku - 14. 3. 2012

Naše sovy - 30. 3. 2012

Parašutismus - 18. 4. 2012

Pálení čarodějnic - 23. 4. 2012

Upozornění, změny

Superstar, která byla plánována na 6. 6. 2012, byla odložena na 3. 10. 2012 z technických důvodů (výstavba nové silnice).

Mše a bohoslužby se přesouvají z kulturní místnosti domova seniorů do víceúčelové místnosti v „Domečku“. Časový harmonogram se nemění, rozpisy bohoslužeb jsou umístěny u vchodu do kaple a v na chodbě v patře domova.

Společné trénování paměti se Zuzkou bude probíhat pravidelně v pátek od 10,00 hod v prvním patře v jídelně domova.

Vaše Adélka, Šárka a Zuzka

Stravovací komise

Stravovací komise je určena k tomu, aby mohl každý z klientů říci, co je na stravování v domově dobré, co špatné, co v jídelníčku chybí, nebo naopak, čeho je moc.

Došlo ke změně složení stravovací komise od 16. 5. 2012.

Noví členové stravovací komise:

Paní Věra Burdová

Pan Jaroslav Sábí

Paní Jiřina Bolinová

Paní pečovatelka Simona Malcová

(Domeček)

Veškeré podněty, stížnosti, pochvaly směřujte, prosím, k výše uvedeným.

Zasedá stále ve stejném čase, tzn. každou středu ve 13,30 hod v jídelně.

Vrchní sestra Ivana Valešová

V následujících měsících se můžete těšit na:

Plánované akce do konce měsíce září:

18. 7. 2012

- Posezení pod smrskem s oslavou narozenin a svátků – ke zpěvu, poslechu a tanci bude hrát Petr Štáfek nebo pan Chaloupka. Paní ředitelka objednala pěkné počasí. Naše kuchařky upečou dobroty, navodíme pohodu, bude fajn...

11. 9. 2012

- 115 let vzniku našeho Domova se oslaví ve

spojení se „Sousedskou“, oslavou narozenin a svátků.

Nyní už se pohyb našich klientů po celém areálu zjednodušil

Naše pánská chasa

Oslavenci

V následujících měsících oslaví narozeniny tito z Vás:

- 3.7. – Jaroslav Sábl
- 4.7. – Květuše Veselá
- 11.7. – Pavel Souček
- 12.7. – František Hůla
- 30.7. – Jaroslav Pekař
- 2.8. – František Růžička
- 7.8. – Dlouhá Věra

6.8. – Emilie Krejčová
8.8. – Marie Ramešová
27.8. – Vlasta Říhová
30.8. – Kopecká Zdeňka
30.8. - Jiří Zíma
7.9. – Václav Ibl
18.9. – Jaroslava Galinová
20.9. – Ludmila Konopásková
21.9. - Jaroslav Matyáš
28.9. – Blanka Čížková
29.9. – Helena Cibulková
30.9. – Ludevít Magdolen

Všem oslavencům gratulujeme!

Berounka 2012

plavba po Berounce

Rok se sešel s rokem a zase jsme se v úterý 26. června ráno chystali na Berounku. Počasí jsme si vymodlili krásné, tak teď jen aby to dopadlo. To byly naše myšlenky před následujícími třemi dny, které jsme měli strávit v malebném údolí Berounky, v penzionu „LUDMILA“ v Roztokách u Křivokláta. Již samotný příjezd na místo našeho pobytu ukázal, jak dobře jsme si letos vybrali. Pěkné místo, hezké ubytování, sluneční svit a kolem toho všeho krásná řeka Berounka. Tak to byl pro další 3 dny náš domov. Hned po dobrém obědě a krátkém odpočinku, se všichni usadili na terase pod slunečníky a společně s klienty domovů v Kolečovicích a v Zavidově, jakož i s návštěvníky, kteří přijeli jen na jedno odpoledne, se zaposlouchali do tónů harmoniky, kytar a kláves. Po chvíli už ale i všichni zpívali. K tomu všemu dobré pití, jídla z ohýnku a pohodička pod slunečníky, chránícími před sluncem. Pěkný program okořeněný vystoupením kluků ze Zavidova se protáhl až do pozdního odpoledne, tedy spíše do večera. Po odjezdu návštěvníků se zpívalo, tančilo a hodovalo až hluboko po půlnoci. Nikomu se za tak krásného teplého večera nechtělo do postele. Ale co naplet, ráno je také připraven další program. Tak abychom byli odpočinutí.

Ráno dobrá snídaně, po ní krátký čas na kávičku a už se mezi nás dostavila tisková mluvčí Policie ČR z Rakovníka, paní Jana Žáčková, aby s námi pobesedovala o nástrahách, které na nás čekají v každodenním životě. Po besedě a dobrém obědě jsme se vydali vstříc dalšímu dobrodružství. Zajeli jsme si na Bránovský luh, tedy jsme se nechali převézt přívozem na druhý břeh, navštívili jsme pamětní síň Oty Pavla a projeli se po Berounce. Poté jsme si ještě zajeli na dobrý mok do restaurace U Rozvědčíka a zase zpátky do penzionu. Tady už se začaly přípravy na další velkou akci výletu na Berounku, kterou měl být maskarní kovbojský bál. A skutečně, chvíli po večeri se začali penzionem trousit kovbojové, barové tanečnice, korzár, smyslné dámy a věřte nebo nevěřte taky Teletubies. Kdo se ale ukrývá v této zelené masce. Dlouho se mnozí dohadovali, až nakonec všichni uhodli. Slávka. Když

už bylo všechno přichystáno na terase k zábavě, přišel déšť, který nás všechny zahnal do jídelny. Jak jsme blahořečili tomu, že můžeme beze strachu z deště pokračovat v suchu v přípravách na společnou akci. A skutečně to zase vyšlo.

Tým zaměstnanců, kteří zajišťovali Vaše pohodlí

Opět dobrá zábava, hudba, tancování. V průběhu zábavné ho večera došlo i na soutěž v hodnocení pivních moků okolních pivovarů. Zvítězil Velkopopovický kozel. Ale ani zástupci Rakovnícka si nevedli špatně. Patřilo jim druhé a třetí místo. Dále pak pokračovalo bujaré veselí až do deseti hodin, kdy bylo vyhlášení nejlepších masek. Rozhodovala odborná porota a určila dobře. První byl Teletubies, druhá sličná dáma. Třetí babička Mary, čtvrtý byl korzár, páté místo patřilo ženě kovboje. Kdo byl v které masce, bylo v ten okamžik jedno. Vyhráli všichni, kdo se dobře bavili. A opět tancování, kytary, zpívání. Znovu se končilo hluboko po půlnoci, někde kolem půl třetí.

Ráno pak nastalo hned po snídani hemžení všech přítomných, balení, nakládání materiálu. A pak už nastává smutné loučení s hezkým místem. Slíbili jsme si, že příště zase pojedeme sem do penzionu. A když to vyjde, tak možná zůstaneme o den déle. Tak Berounku, řeka klidné mezi lesy a skalami, neloučíme se na dlouho. Rok se s rokem sejde a my přijedeme zase. **Takže ne sbohem Berounko ,..... ale na shledanou.**

Pamětní síň Oty Pavla

Bohouš Knobloch

Jak to vidím já.....

Chtěl bych se v těchto řádcích krátce zamyslet nad tím, jak v našem Domově seniorů Nové Strašecí žijeme. Je nás tady celkem skoro 150. Někteří zde našli svůj druhý, nebo další domov, někteří zde mají své zaměstnání. Ale všichni zde prožívají část dne, nebo celý den, část týdne, nebo celý týden. Každý by se tedy měl k Domovu chovat hezky, ohleduplně, brát ho jaký je, s jeho klady i záporů, se vším hezkým a někdy i méně hezkým. Mnohdy tomu ale tak není. Všichni určitě vidí snahu o neustále zlepšování životního prostředí, vylepšování kvality bydlení. Vylepšování kvality pracovního procesu, snahu o vstřícnost vůči všem. To se týká všech lidiček, kteří tu jsou, klientů, pracovníků přímé péče, kuchyně, prádelny, úklidu, údržby a samozřejmě v neposlední řadě těch, kteří to všechno řídí, organizují, zabezpečují a prostě dělají všechno proto, dávají všechny své síly pro to, aby tu bylo dobře, aby tu bylo hezké, upravené, čisté, nerozbité. **Prostě aby tu pro nás pro všechny bylo hezky.**

Ne vždy ale se každý snaží, aby tomu tak bylo. A v tomto ohledu, když dojde k tomu, že se někdo nechová hezky, nebo kazí práci jiných, nikoho nevyjímaje, je mi tak trochu smutno na duši. Vždyť to děláme pro sebe. Vždyť to kazíme a rozbíjíme sobě. To rozbité se musí opravit, stojí to peníze, které zákonitě nemůžeme použít někde jinde, které by zase o něco zlepšily a třeba zkrášlily náš domov. A zase nikoho nevyjímaje. V poslední době došlo postupně k poškození všech držáků na noviny. Nikdo je nerozbil, nikdo neví, kdo to udělal. Každý by měl mít v sobě dost slušnosti, aby řekl, já jsem to byl, upadlo mi to. V pokojích se maluje a zase jsou někde malby poškozené. A vidíte, také to nikdo neudělal. Ulomené poličky v obou koupelnách. Nikdo nic neviděl. Došlo také k poškození plechového obložení kolem výtahu. A také to nikdo neudělal, nikdo neřekl, že to naboural, nebo nakopl, že nechtěl, ale že se to stalo. To že výtah jezdí pomalu a že by potřeboval modernizovat, to jsem už slyšel vícekrát. Ale i ta malá částka na opravu obložení může někdy scházet jinde. Nebo se kuchyni rozbije kolečko do mlýnku na maso. Opravář jasně řekl, že muselo někomu upadnout. Nikdo ale i o ničem nic neví. Já nic já muzikant. Nabarvené stěny na chodbách obou pater opět nesou známky odřenin od vozíků s jídlem. Chápu, že chodby jsou docela úzké. Ale při troše snahy by se dalo jezdit na po stěnách, ale kolem nich. **Jen chtít, dávat si pozor, vážit si práce jiných a prostředků do té práce vynakládaných.**

Jsou to drobnosti, řeklo by se desítky, stovky korun. Ale když se to sečte kolem a kolem, tak to dá na opravách pěknou sumičku. Za tu už by se dalo něco dohromady. Přece tyhle věci musí někdo konkrétní udělat. Někdo kdo má málo odvahy říci.... **já jsem to byl.** Přeci tu nemáme noční skřítky, kteří by nám to tady ničili. A jestli ano, tak si na ně počkejme, chytněme je za ruky a řekněme společně a nahlas. **Tak takhle ne.**

A ještě jedna věc se mi vůbec nelíbí. Každý z pracovníků dělá, co může, snaží se vyhovět, pomoci, být nápomocen. A někdy za to nedostane pochvalu, poděkování, nic na co by čekal. Ale mnohdy dostane to, co nečeká. Nadáno do hajzlů, lemplů, nebo ještě horší věci. Oni nejsou sluhové, jsou pečovatelé, je to jejich zaměstnání. Tak se k nim má každý tak i chovat. Možná, že by bylo dobré být konkrétnější. **Třeba už příště, i když chci věřit, že to nebude zapotřebí**

Bohouš Knobloch

Slovo paní ředitelky

Vážení obyvatelé našeho Domova,

Všechny velké **investiční akce**, které jsme v poslední době v našem areálu dělali (stavba Domečku (Alzheimercentra Pohoda), rekonstrukce elektriky, výměna lina, malování, propojení obou domovů (úprava místnosti „čisták“), nová silnice a chodník, jsou u konce – konečně bude klid. Máme kolem sebe pěkné prostředí. Jediná věc, která se bude ještě letos na podzim dělat, je zahrada u Domečku. Náš zřizovatel na ni vyčlenil 400 000,- Kč a všechny práce budou dělat učni ze Středního odborného učiliště Stochov (zedníci) a učiliště Vrapice (zahradníci a tesaři). Vyčleněné peníze tak půjdou zpět do škol.

Parčík, který máte u Domova, a který vznikl likvidací starých dřevin při opravě chodníku a silnice, budeme pomalu upravovat – sázet okrasné keře, kam umístíme pár laviček. Do konce roku se nám možná „svépomocí“ podaří opravit plot, kterým začíná náš areál (tam, kde je vstupní branka a vrata). Uvažuji o opravě zídky – natření a polepení speciálními povrchovými, stavebními materiály a výměnou starého pletiva za nové, hotové, kovové plotové dílce, které budou velmi podobné vratům. Opravu budou dělat naši údržbáři, plotové dílce zakoupíme v Baumaxu. Chodník, který se nachází před naším areálem – bude opraven, bude zde zámková dlažba. Informaci jsem dostala od pana starosty K.Filipa. Oprava se bude dělat s výměnou elektrických kabelů. Náš Domov, ani část areálu tato oprava města nepostihne.

Finance – i když dochází k neustálému zdražování cen energií, vody, tepla, potravin i služeb, nepředpokládám zatím do dalšího čtvrtletí zdražování našich pobytových služeb.

Dotační granty - letos na jaře jsme zažádali o 2 dotační granty Městský úřad města Nové Strašecí. Dostali jsme:

- 1) Na soutěž Supersenior star – 3 500,- Kč
- 2) Na oslavu 115 výročí Domova – 3 000,- Kč.

Soutěž Supersenior star se bude konat 3. Října 2012, se soutěží budete

včas seznámení. S podmínkami soutěže Vás seznámí Zuzka se Šárkou prostřednictvím Vašich setkání a plakátků, které budou vyvěšeny na chodbách Domova.

Oslava výročí 115. let Domova – oslava se bude konat v týdnu od 3. – 7. září 2012, bude součástí novostrašeckého posvícení. Domov byl otevřen v roce 1897 jako Okresní chorobinec. Už tehdy sloužil lidem bez přístřeší, lidem nemocným a starým. V té době bylo v Domově 51 klientů, 1 ošetřovatelka, 1 kuchařka a 1 zahradník.

Vznik Domova roku 1897

Oslava bude probíhat tak, že v kapli v Domečku, bude velká výstava dobových fotografií, veřejnosti bude umožněn přístup do určitých částí Domova. Mohu Vás ujistit, že nebude zasaženo do Vašeho soukromí. Přístup bude převážně do staré budovy a kaple v Domečku.

Součástí oslavy bude „Posvícenská – sousedská zábava“, kde nám zahraje P. Štáfek, pochutnáte si na skvělých koláčích našich kuchařek, zatančíte si a určitě bude i „překvapení“.

tak nebolela.....

Daří se nám dobře, jen kdyby ta kolena

3. ročník - Berounka – Roztoky 2012 – letos v červnu jsme prožili 3 skvělé dny na řece Berounce, tentokrát v Roztokách u Křivokláta. Opustili jsme své známé místo ve Višňové a přesunuli se do pohodlnějšího bydlení. Z dřevěných chatiček do kamenné, velké chalupy, do pokojů vybavených toaletou, sprchou, zkrátka větším pohodlím.

Co se týče stravy – hodnotili jsme za 1.

Program těchto 3 dnů byl plný zábavy, humoru, ale i únavy. Celkově z našeho domova jelo na 3 dny 14 klientů, 12 pak přijelo na odpolední harmonikové a kytarové zpívání, pečení vuřtů, sekané a romantické podívané na klidný tok nádherné řeky Berounky. Na harmoniku nám excelentně opět sponzorsky zahrál pan V. Chaloupka. Na kytaru hrál Milan Šteruský a Hanka Brožová z Domečku nádherně zazpívala – však ji znáte.

Z Kolečovic bylo v chalupě ubytováno po 3 dny 8 klientů a ze Zavidova 13.

Opět se nám vyvedl i druhý den, kdy jsme se přepravili na Luh pod Bránovem, kde nás na pramici převezla místostarostka města Nové Strašecí Libuška Vosátková. 3x nalodila plnou pramici a všechny převezla na druhou stranu Berounky, kde jsme navštívili pamětní síň novináře a spisovatele Oty Pavla. Při zpáteční cestě nás povozila po klidném toku Berounky. Bylo to úžasné a nezapomenutelné. Na zpáteční cestě jsme se zastavili, tradičně v hostinci U Rozvědčíka na jednom chladném pivečku (někteří na jednom nealkoholickém pivečku).

Večer nás všechny potěšil připravenými maskami, většinou v kovbojském pojetí. Unikátní maska, která vůbec nezapadala do country stylu, byla postavička, pod kterou se skrývala tvář a úžasná energie smíchu - Slávka.

Všechno zase uteklo jako voda. Čas neustále utíká jako voda. Ani se nenadějeme, léto nám zamává na pozdrav a pomalu se na nás usměje něžně zbarvený podzim. Ale to trošku předbíhám. Těším se na další setkání s Vámi na březích naší Berounky.

Krajské volby 2012 – v říjnu letošního roku se budou konat velmi důležité „krajské volby“. Tzn., že se budou volit kandidáti do Zastupitelstva Středočeského kraje, tedy našeho zřizovatele. S průběhem volem Vás všechny seznámí naše sociální pracovnice Eva Ciprová, Romana Studená a také Zuzka Pavlíčková. Informace Vám podá i Bohouš Knobloch.

Lány – zámek – zahrada (24.7.) Zuzka Pavlíčková pro Vás připravuje výlet do lánské obory (snad se povede). Budou k dispozici auta, pokud bude více zájemců, půjčím velké auto od ředitele Františka z Kolečovic.

Minibus (velké auto) – jak všichni víte, snažím se získat pro Domov „velké auto“, takové jako má Domov Kolečovice, Domov Zavidov, Domov Smečno, zkrátka všechny okolní domovy. Konečně se mi to podařilo, díky paní radní Zuzaně Jetschke Stöcklové. Konečně si nebudeme muset auto půjčovat. To, které budeme mít bude 9 místné.

Berounka – barevný podzim 2012 – koncem měsíce září, v době, kdy se barví listy stromů a sluníčko nešetří paprsky, kdy nás ještě před začátkem zimy hladí babí léto, opět vyrazíme na jednodenní výlet na Bránovský luh. Tradičně se stolečky, židličkami, kytarou, kávičkou, jen tak, pokochat se barvami, řekou, tichem.

Termín výletu bude stanoven několik dní dopředu, podle předpovědi počasí. Vše se včas dozvíte, abyste se mohli přihlásit.

Nová komunikace – chodník a silnice. Konečně jsme se dočkali a všechno statečně přečkali.

Děkuji všem – klientům, rodinám klientů, všem zaměstnancům za výdrž!

Slavnostní přestřižení pásky

oslava nové komunikace

Kaple již slouží svému účelu – kaplička v Domečku už slouží svému účelu. Konají se zde mše svaté, podle rozpisu. Do kapličky jsme dostali svatý křížek od sestry představené z Domova svatého Karla Boromejského – sestry Konsoláty, která Vás všechny moc pozdravuje a chystá se za Vámi, kdo ji znáte. Tato kaplička slouží i k dalším účelům – je to místnost, kde se školí zaměstnanci, pořádají se besedy, promítání videa, které jsme natočili při

různých příležitostech. Slouží ke zpívání, povídání, cvičení...

Vybavení kaple

Vážení klienti, pěkné léto, pohodu a přátelskou atmosféru

Miluše Jůnová

Z „Domečku“

Aktivity v Alzheimercentru POHODA

Nejen chlebem živ je člověk a tak vždy po ranní hygieně a snídani začíná v Domově Pohoda dopolední blok volnočasových aktivit. Začínáme okolo 9 hodiny a společně strávíme čas do oběda.

Nejprve si povíme něco o dnešním dni, kdo má svátek, narozeniny a jaká výročí můžeme oslavit. Zajímavé jsou zejména pranostiky. Pak si zacvičíme a pořádně se protáhneme, abychom se připravili na společné povídání a vzpomínání.

Témata jsou různá a většinou se týkají dob dávno minulých. Ve vzpomínkách se vynoří první školní den, svatba, práce, kterou jsme celý život vykonávali, vzpomínky na rodinu a tak. Atmosféra je milá a uvolněná. Po té si zazpíváme a zahrajeme na Orffovy nástroje spolu s rádiem nebo Hankou. Zpříjemněním dopoledne bývá hra pana Kameše na kytaru a zpěv lyrických písniček.

Po obědě si chvíli odpočineme při poslechu písní Ivety Simonové, Milana Chladila, Waldemara Matušky a ostatních zpěváků z počátku 60- tých let. Pak si chvíli čteme, vyrábíme z papíru, malujeme, luštíme různé kvízy a podobně.

Už se těšíme na pečení v nové troubě, která je zabudována přímo do linky.

Když se nasvačíme začíná chvíle pro individuální rozjímání a vzpomínání nad

fotografiemi a věcmi, které nám připomínají jak šel život.
A už je tu večere a po dni plném zážitků uléháme spokojeně na lůžko

Pro čtenáře Čtvrtletníku Domova seniorů připravila Slávka Slivoňová

PŘED „POHODOU“ TO OPĚT OŽILO

V pondělí 21.5.2012 se klienti Domova seniorů a Domova Pohoda opět společně sešli, aby přivítali dva nově příchozí spoluobyvatele.

Tentokrát však ale nešlo o klienty z „masa a kostí“, nýbrž o dva krásné stromy, které jim budou zpříjemňovat pohled z oken do venkovní zahrady. Jedná se o 3m vzrostlou **BŘÍZU PŘEVISLOU** a o něco nižší **ŠTĚDŘENEC ALPSKÝ**. Bylo pěkné pozorovat, jakou mají naši klienti upřímnou radost z tohoto dárku od firmy Hartman Rico a.s. a nezbývalo tedy, než vymyslet stromům jména. U břízy to bylo jednoduché, protože napověděl latinský název Betula pendula-odtud je naše břízka už napořád Bětuškou. U druhého stromu ale klienti ani nemuseli hledat nápovědu v latinském Laburnum Alpinum, jelikož sám český název se líbil. Takže od jednadvacátého květnového dne již Bětuška a Štedřínek budou stále s námi.

Hana Brožová

Co je Domeček?

Jak vlastně vzniklo neoficiální pojmenování naší nové sociální služby? „Domeček“ – tak jsem své myšlenky, ještě před samotným vznikem centra, začala říkat. Neuměla jsem si moc představit, jak bude vypadat zvenku. Měla

jsem jen představu vnitřní úpravy. „Domeček“ byl nejprve v myšlenkách, pak na papíře, následoval architekt a projektant, finance od zřizovatele, bagr, nákladní auta, základy, zdi, střecha, terasa....1.1. 2012 první obyvatelé. Nyní má název (i když je rovněž neoficiální) – Alzheimercentrum Pohoda, přesto mu stále říkáme a asi už navždy budeme říkat „Domeček“.

Miluše Jůnová

Od Vás pro Vás

V produktivním věku jen v Praze žili

Smyslem rodinného žití byla Praha, zaměstnání manželky v lidosprávě nepřetržitě bylo. A ten druhý manželky partner, nic jiného neznal než vedoucí funkci, které často v pracovním čase dvojnásobně bylo.

Jak plynula leta, změnil se i názor na změnu žití a tou byla doba, kdy i v důchodu bylo možné žití.

Tou nebyla Praha, ale Střední Čechy, kde příroda na změnu žití vybavena byla.

My na poznání života, přírody, věnovali převážnou část svého času.

Zpěv lesního ptactva i čtyřnohé zvěře symfonií tonů byl.

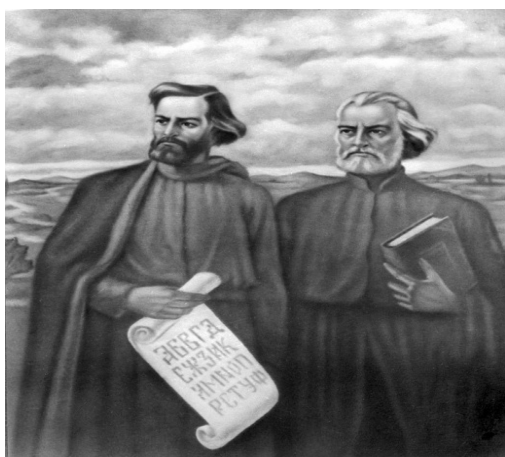
I přátelství lesní zvěře postupně se vžilo. Oni v určitém místě lesa čekali na náš příchod, který v čase hodin 15 a třicet minut byl. Čas dodržen musel být. Za odměnu jejich věrnost odměna byla půlkou chleba, jelikož lidský dotek bez ochrany rukou přírodním zákonem byl.

Jménem lidským Ferda, Hubert a Jana, šli s námi podél plotu zpravidla 3 km. Tato vlastnost mnohdy lidem chybí.

Bohumil Hodan – obyvatel Domova

Svátky, zvyky a významné události v dubnu, květnu a červnu

Den slovanských věrozvěstů

Svátek svatého Cyrila se slaví v pravoslavné církvi odpradávně dne 14. února a **svátek svatého Metoděje** dne 6. dubna, tedy ve dny jejich zesnutí. Jejich společná slavnost se slaví v pravoslavné církvi dne 11. května.

Společný svátek Cyrila a Metoděje se u nás slaví 5. července jako Den slovanských věrozvěstů.

Věrozvěstové byli na Velkou Moravu, která zahrnovala Českou kotlinu, Slovensko a Panonii **povoláni knížetem Rostislavem**, který chtěl šířit křesťanství v jazyku, kterým se na Moravě mluvilo. Dosud bohoslužby vykonávali pouze latinští kněží v latině nebo řečtině. Rostislav si uvědomil, že pokud má být křesťanství plně přijato lidmi, nemůže být do země uváděno misionáři, kteří kážou v cizím jazyce. Po neúspěšné žádosti o pravé učitele víry u římského papeže požádal Rostislav o misionáře z Cařihradu, aby položili základy vlastní církve na Velké Moravě.

Svatý Konstantin (*Κωνσταντῖνος, Konstantinos*) zvaný též Konstantin Filosof nebo jen Filosof se narodil kolem roku 826 v Soluni a zemřel roku 869 v Římě. Byl profesorem filosofie v Konstantinopoli, roku 855 vstoupil do kláštera. Byl pouze mnichem, ačkoliv celý středověk byli oba bratři považováni za biskupy. Znovu vstoupil do kláštera před svou smrtí v Římě, kde přijal řeholní jméno Cyril.

Svatý Metoděj (*Μεθόδιος, Methodiosse*) narodil v roce 815 také v řecké Soluni, zemřel roku 885 na Moravě. Starší bratr Konstantina byl zpočátku byzantským státním úředníkem, později mnichem a nakonec prvním moravským arcibiskupem. Bratři pocházeli z rodiny hodnostáře Byzantského císařství. Podle některých pramenů a na základě jejich znalostí

slovanského jazyka se soudí, že jejich matka byla slovanského původu. Konstantin před odjezdem na Velkou Moravu sestavil písmo pro slovanský jazyk – hlaholici a společně s Metodějem přeložili do staroslověnštiny liturgické knihy pro konání bohoslužeb. ***Cyril a Metoděj přišli na Velkou Moravu 5. července 863.*** Byli velmi úspěšní, protože vedli kázání i vyučování ve staroslověnštině. Během několika let byli již duchovní, kteří byli učeni Cyrilem a Metodějem, připraveni na vysvěcení na kněze a biskupy.

Papež Jan Pavel II. prohlásil v roce **1980 sv. Cyrila a Metoděje za spolupatrony Evropy.** Oba věrozvěsti ovlivnili zásadním způsobem křesťanský život tehdejších Slovanů nejen na Velké Moravě, ale také na Kyjevské Rusi, Bulharsku, Srbsku, Bělorusku, Chorvatsku a Polsku. Na Velké Moravě vytvořili písmo hlaholici a prosadili staroslověnštinu jako bohoslužebný jazyk. Cyrilometodějské dědictví bylo u nás tvrdě pronásledováno, udrželo se však u Bulharů, Srbů a Rusů, Ukrajinců a Bělorusů, tedy u slovanských pravoslavných národů. Avšak i pro náš národ, ačkoliv u nás bylo zničeno, mělo svůj veliký význam, neboť tím jsme se přičiněním svatého Cyrila a Metoděje stali křesťany a byli jsme ušetřeni násilného způsobu pokřesťanštění. Duchovní setbu východního a pravoslavného křesťanství v našich národech se již nikdy nepodařilo natrvalo udusit. Mimoto jsme nabyli ***v období cyrilometodějském takového národního sebevědomí, že jsme alespoň z větší části odolali nebezpečí odnárodnění, jemuž podlehl Polabští Slované.*** Neštěstím Polabských Slovanů bylo, že vypuzením svatého Gorazda a ostatních cyrilometodějských kněží z Moravy a pak i z Čech bylo znemožněno, aby cyrilometodějská myšlenka a církevní organizace pronikla do jejich země.

Mistr Jan Hus

Mistr Jan Hus byl významný teolog, kazatel a středověký církevní reformátor, jehož učení dalo vzniknout husitskému hnutí a započalo reformu tehdejší církve. **Jan Hus** se narodil asi roku 1371 v Husinci u Prachatic. Díky své píli se stal bakalářem a tři roky na to mistrem. Roku 1400 byl na přání matky vysvěcen na kněze a **od roku 1402** kázal jako kazatel v **Betlémské kapli**. V té době byl celý svět rozvrácen. Církev se stala držitelem moci. Kněží bohatli prodáváním odpustků na úkor chudiny. Není divu, že kněží bylo více

než kostelů.

A právě proti tomuto režimu kázal mistr Jan hus v Betlémské kapli. Hus ve svých kázáních kritizoval mravní problémy římsko-katolické církve a odpustky. Přebíral některé z myšlenek anglického teologa Johna Wickliffa, který je spolu s Husem považován za jednoho z prvních reformátorů církve. Oba kritizovali například křížové výpravy a vyzývali k následování Bible. Na jeho kázání přicházelo až 3000 posluchačů, mezi nimi i manželka českého krále Václava IV - Žofie Bavorská. Na popud Jana Husa vydal Václav IV. dekret Kutnohorský, který změnil počet hlasů při závažných otázkách na Karlově univerzitě.

Církev v Husovi viděla nezvaného protivníka. Jan Hus byl arcibiskupem prohlášen za *kacíře* (kacířství znamená odchylku od katolického církevního učení) a roku 1411 na něj byla uvržena *klatba* (tzn. církevní trest za provinění proti církvi, který danou osobu vylučuje z pospolitosti věřících i z církve samotné).

Papež Praze pohrozil *interdiktem* (to je trest, který nad určitým místem zakazuje konání bohoslužeb a udělování svátostí) a Jan Hus odchází za svou matkou do Kozího Hrádku, kde káže pod širým nebem. Stejně koná i v Sezimově Ústí a Krakovicích.

Na venkově pak vznikají ty nejvýznamnější Husovy (česky psané) spisy teologické - v roce 1413 "*Knížky o svatokupectví*", kde Hus napadá především obchod s odpustky, ve stejném roce vzniká i "*Postilla*" (tj. "Vyloženie sv. čtení nedělních"), dnes nejrozšířenější Husovo dílo, a "*Výklad Viery, Desatera a Páteře*".

Z hradu Krakovce pak Jan Hus v říjnu roku 1414 odjíždí i přes všechna varování na církevní koncil do Kostnice, aby tam hájil své názory. Císař Zikmund mu udělil ochranu, aby Hus ne jako obžalovaný, nýbrž jako svobodný učenec a teolog obhajoval své názory. Záhy však zjistil Zikmundovu zradu. Nejenom, že všechny sliby o svobodném projevu zapřel, ale sám navrhl, aby byl Jan Hus upálen. Jan Hus už z posledních sil obhajoval svůj holý život, Ale **6. července roku 1415** byl s konečnou platností odsouzen a upálen.

Po Husově smrti pak vliv jeho učení v českých zemích vzrůstá, o několik let později pak propuká husitská revoluce, která na dlouhou dobu zcela změní poměry v celé Evropě.

Je třeba ještě poznamenat, že Jan Hus se významně zasloužil i o vývoj českého jazyka jako takového - vědom si toho, že český (mateřský) jazyk, je potřeba přiblížit více potřebám lidu, zjednodušuje jeho pravopis a zavádí do něj interpunkční znaménka. Často je Husovi připisováno autorství spisu "*De orthographia Bohemica*" ("*O pravopise českém*").

V červenci 2011 byla na Krakovci k 596 výročí upálení Jana Husa odhalena nová socha, která je unikátní v tom, že slavného českého reformátora církve a kněze nezobrazuje podle zažitých romantických „ideálů“ – tedy jako pohledného muže vyšší štíhlé postavy s plnovousem, vlasy. Naopak se více drží seriózních historických pramenů – a ty Husa popisují jako muže menší silnější postavy s dosti prořídými vlasy.

Romana Studená

Pranostiky na následující období:

červenec

Když dne ubývá, horka přibývá.

Červenec nese parna, krupobití a medovice, jestli hojný na bouřky a vichřice.

Slunce peče - déšť poteče.

Na mokrý červenec následuje bouře a krupobití.

Co červenec neuvaří - srpen nedopeče.

Co červenec neupeče, to již srpnu neuteče.

V červenci do košile rozdělej se a v prosinci po uši oděj se!

Jaký červenec, takový leden.

Když červenec pěkně hřeje, o vánocích se zima zaskvěje.

Červenec - úrody blíženec.

Nebyl -li červen dostatečně deštivý, dodá vodu až červenec a přidá ještě mnohé bouře.

Co červenec končí, srpen začíná.

srpen

V srpnu již nelze slunci mnoho věřit.

I když ze strnišť občas fučí, horko nás přece jen mučí.

Půlnoční větry v srpnu přinášejí stálé počasí.
V srpnu když půlnoční vítr věje, bez deště slunéčko hřeje.
Když fouká v srpnu severák, bude dlouho pěkně pak.
Když je v srpnu ráno hodně rosy, mají z toho radost vosy.
Rosí-li v srpnu silně tráva, pěkné povětrí se očekává.
Hřímá-li v srpnu, praví se, že budoucího roku hojná úroda a množství deště
jest k doufání.
Srpen k zimě hledí a rád vodu cedí.
Když v srpnu naprší, tak než se oběd pojí, všecko slunce vysuší.
V srpnu mlhy na výšinách - jistá voda, když v nížinách - to pohoda.
Mlhy na lukách, potocích a řekách v srpnu zvěstují trvalé počasí.
Teplé a suché léto přivádí za sebou mírný podzimek, tuhou zimu a nejlepší
víno.
Když v srpnu moc hřímá, bude na sníh bohatá zima.
Srpen z počátku-li hřeje, zima pak se dlouho sněhem skvěje.
Moc hub srpnových - moc vánic sněhových.
Jsou-li v srpnu hory kalný, budou v zimě mrazy valný.
Jak Vavřínek zavaří, Bartoloměj zasmaží, tak se podzimek daří.

září

Teplé září - dobře se ovoci i vínu daří.
Na dešti v září rolníků moc záležití.
Záříjový déšť polím potrava, záříjové spršky pro víno otrava.
Záříjová slota - hrstka deště, fůra bláta.
Po hojných deštích v září osení zimní se podaří.
Bouřky v druhé polovině září přinášejí mnoho větrů.
Ozve-li se v září hrom, bude v zimě zavát každý strom.
Teplé září - říjen se mračí.
Touží-li září po rose, bude v říjnu bláta po ose.
Jaké počasí v září, tak se i březnu vydaří.
Pěkné růže v zahrádkách věští pěkný podzimek a pozdní zimu.
Divoké husy na odletu - konec i babímu létu.
Divoké husy svačinu odnášejí a zimu přinášejí.
Září, na léto jde stáří

Eva Ciprová

Historické okénko

Hrad Krakovec

Mezi četnými hrady a jejich zříceninami v povodí řeky Berounky zaujímá Krakovec zvláštní místo, nevyniká rozlohou ani zachovalostí svých komnat, ale ve své době patřil k nejluxusnějším hradům. Není nedobytnou pevností, naopak dokládá nároky šlechty na vysokou kulturu bydlení a jeho stavba obsahuje řadu zcela mimořádných prvků, jako je například bohatě vypravená kaple s arkýřovým presbytářem.

Krakovec si vystavěl významný dvořan, důvěrník a oblíbenec krále Václava IV. **Jíra z Roztok**. Počátky stavby se datují **rokem 1381** a byl dokončen **r. 1383**. Pro stavbu hradu byla vybrána nevysoká ostrožna nad soutokem potoka Šípského a Krakovského.

Vnitřní hrad byl dvojdílný, přední díl obsahoval vstupní bránu a hradbu obklopující poloválcovou věž, připojenou k hradbě vymezující zadní obytnou část hradu, tvořenou trojkřídlou obvodovou palácovou zástavbou. Nejlépe vybaveny byly reprezentační prostory prvního patra s velkým sálem, krbem a náročně ztvárněnou kaplí s arkýřově vysunutým presbyteriem. Obranná funkce byla značně potlačena, což dokládají i velká okna v přízemí palácové části. Krakovec plnil především funkce reprezentace a pohodlného bydlení.

Roku 1410 jej kupuje **Jinřich Lefl z Lažan** a

jak už jsem zmínila r. 1414 zde pobýval a kázal **Mistr Jan Hus**. Leflové drželi Krakovec do roku 1437, poté ho vlastnil husitský hejtman **Jan Bleh z Těšnice** a od roku 1447 kolovratové celých 100 let, roku 1548 patří Lobkovicům. Dnes hrad vlastní Česká republika.

Pro milovníky pohádek dodávám, že v roce 1977 zde byl natočen pohádkový muzikál pro děti *"Ať žijí duchové!"*. Dále se zde natáčely některé scény z pohádky *Princ a Večernice*.

Romana Studená

[Vtipy pro zasmání](#)

Jdou dvě žáby a jedna říká, je mi nějak špatně a druhá říká, no jo, jsi nějaká zelená...

Rybář sedí u řeky a dívá se na své pruty. Přichází k němu známý, také rybář, a ptá se:

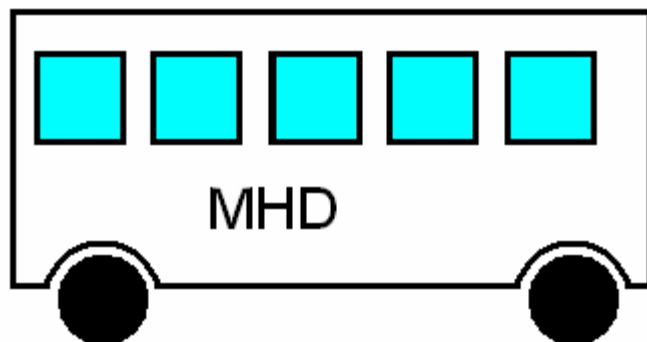
"Tak co? Je tady dobrá voda?"

"Znameníť. Rybám se z ní vůbec nechce ven."

Manželka peče štrůdl a před tím než ho vloží na pekáč do trouby, odřízne oba konce. Manžel se na to dívá a ptá se, proč je odřezává. "Takhle jsem se to naučila od maminky," odpoví mu manželka. Za měsíc jedou navštívit manželčiny rodiče a tam manžel vidí, jak tchýně odřezává konce štrůdlu, zeptá se tedy proč. Tchýně mu odpoví: "Protože mám malej plech

Obrazová hádanka - Autobus

Kterým směrem pojede autobus, který je nakreslený na obrázku?

Řešení:

Autobus pojede doleva. Copak má autobus dveře pro cestující nalevo? Lidé vystupují na chodník, ne do silnice.

Eva Ciprová